S.O.S.! BRAZILIA NU ARE PORTARI

- Tragedia dezlănțuită de un autogol senzațional
- Apărătorii buturilor, marii vinovați ai eșecurilor în C.M.
- Gilmar, singura valoare unanim acceptată

Meci pe **Maracana. Vasco da Gama** contra lui **Bangu.** Un atac al celor de la **Bangu.** Extremul stînga centrează, dar prea încet, portarul **Valdir** iese și prinde cu ușurință. Apoi se uită cui să trimită mingea. Îl vede pe colegul său **Silvinho** demarcat pe aripa stîngă și vrea să-i arunce balonul. În ultima fracțiune de secundă, **Valdir** observă că un adversar vine spre **Silvinho** și are un moment de ezitare în aruncarea mingii ; aceasta ia — pînă la urmă — o curioasă traiectorie și intră în poartă. Unul dintre cele mai senzaționale autogoluri !

Nici nu se poate închipui ce veritabilă dramă a dezlănțuit acest accident puțin obișnuit, e drept, dar nu unic autogol. Toată lumea și-a adus aminte de veritabilele tragedii pe care le-au adus portarii, de-a lungul anilor, fotbalului brazilian. Un lanț de momente nefericite cauzate de portari au fost scoase la iveală după ani și ani. Ele au dovedit că, într-adevăr, reprezentativele braziliene au dus și duc lipsa unor portari de clasă sau că, în general, portarii brazilieni nu progresează tot așa de rapid ca și colegii de pe celelalte posturi.

Să facem și noi această parcurgere a dramelor provocate de portarii carioca. La C.M. 1950, reamintesc ziarele, înfrîngerea cea mai neagră din întreaga existență a fotbalului brazilian a fost provocată de portarul **Barbosa** care a plonjat tîrziu la o minge extrem de ușoară oferindu-i cadou balonul lui **Ghiggia** : golul uruguayanului a răpit **„Cupa Jules Rimet"** gazdelor care erau campioane mondiale și cu un meci egal, deci dacă rezultatul existent pînă la gafa lui **Barbosa** se menținea. Mai departe. La C.M. 1954, **Castillo** a fost adeseori denumit **„cel mai stîngaci și naiv portar al turneului final".** Iar golurile ușoare încasate de el au reprezentat un trist record în materie. Portarii care au urmat, excepîndu-l pe **Gilmar,** n-au atins nici ei o clasă deosebită. **Manga,** în 1966, n-a reușit să facă nici o partidă mare ; tot el este citat pentru o gafă rămasă de pomină : a trimis, din degajare, balonul adversarului care — de la 20 de metri — a reluat cu capul peste nedibaciul Manga, marcînd un gol comic. **Marciar** (Flamengo), care i-a succedat lui **Manga,** a încasat goluri de la distanțe... astronomice. Perioada actuală demonstrează penuria de jucători cît de cît acceptabili pe acest post.

Fostul selecționer **Aimoré Moreira** l-a titularizat pe **Luia** care — după două partide în reprezentativă — s-a prezentat așa de slab că nici clubul său nu l-a mai folosit, ajungînd rapid într-o formație de a treia categorie ; încercările următoare au avut ca subiecte pe **Picasso** (F. C. Sao Paulo) — compromis de meciurile slabe din fața reprezentativelor **R. F. a Germaniei** și **Iugoslaviei** (o repriză) ; înlocuitorul său, **Alberto,** a primit două goluri în șase minute din partea înaintării iugoslave. Așa că selecționerii pornesc de la acest important impediment în alcătuirea echipelor lor ; toată lumea este curioasă acum să vadă cum va rezolva această criză selecționerul **Saldanha.**

Fentru că și la cluburi, natural, situația este puțin roză. **F. C. Santos** este obligată să-i mențină ca rezerve pe veteranii **Laercio** și **Gilmar** (care au trecut de 36 de ani), în sprijinul mediocrului titular **Claudio,** ajuns și el în reprezentativă. Iar **Flamengo,** după ce a schimbat trei portari în doi ani, pe **Valdomiro, Marco Aurelio** și **Claudinho** a ajuns, pînă la urmă, să se salveze cu bătrînul **Dominguez,** pe care foarte mulți cititori și-l amintesc pentru că a apărat ani în șir poarta lui **Real Madrid** ; ajuns la 41 de ani, **Dominguez** a demonstrat o netă superioritate, față de mai tinerii dar lipsiții de elementare cunoștințe necesare postului, concurenți.

L-am pomenit pe Gilmar. Pentru el toate lumea nu are decît elogii. „Gilmar a oferit Braziliei singura perioadă în care golurile n-au fost încasate pe gratis și în consecință, titlul suprem a poposit de două ori la noi", declară celebrul fost internațional **Bauer.** Sobrul și foarte mobilul portar al perioadei 1957—1967 a reprezentat, o subliniază fără excepție comentatorii, tipul portarului de clasă internațională, de nivel european. Pentru că cele mai multe dintre numeroasele rînduri dedicate urgentei și alarmantei probleme a portarilor menționează că principala cauză a crizei din acest post se datorează antrenamentului total greșit efectuat cu portarii. În loc să-i rezerve pregătiri speciale, cei mai mulți dintre conducătorii tehnici îl înglobează pe portar în antrenamentul celorlalți jucători. Se cere cu insistență revizuirea metodelor de pregătire ; și, ca operațiune urgentă, menită să asigure cît de cît reprezentativei un titular acceptabil, deschiderea unui concurs pe întreaga **Brazilie,** cu largă publicitate, spre a se descoperi în vreuna din miile de echipe mici un element talentat, dotat pentru acest post așa de important. Pentru că, conchid majoritatea comentatorilor, printre jucătorii consacrați, care au fost mereu încercați, acest element nu există !

— ef. i. —

În fotografia de jos : Gilmar, singurul portar de clasă din istoria fotbalului brazilian, îl strînge afectuos la piept pe adolescentul Pele, care plînge de emoție. E momentul victoriei din Suedia (C.M. 1958). Alți participanți la scenă : Djalma Santos și Didi

DIN ISTORIA, NECUNOSCUTĂ, A FOTBALULUI

LA ÎNCEPUT A FOST BARAJUL

SISTEMUL DE PROMOVARE-RETROGRADARE DE-A LUNGUL CELOR 76 ANI DE EXISTENȚĂ

V-ați întrebat vreodată de cînd există în fotbal promovare și retrogradare ?

Veți rămîne surprinși, poate, aflînd că acest detaliu competițional, deloc neglijabil, are nici mai mult nici mai puțin 76 de ani de existență. Într-adevăr, principiul promovării și retrogradării datează din anul... 1893 și a fost pus în aplicare pentru prima dată în Anglia. Cum vedeți, și acest detaliu de organizare fotbalistică este de origine britanică, așa cum sînt multe altele, preluate apoi de toată lumea.

Ceea ce a determinat apariția lui a fost... înființarea ligii secunde a campionatului englez. Atunci s-a pus problema găsirii unui mijloc de a stimula cluburile din această ligă. Și a fost găsit sistemul promovării și al retrogradării.

Baraj și apoi promovare automată

La început, promovarea s-a făcut, în Anglia, prin jocuri de baraj. *Ultimele trei din liga I se întîlneau cu primele trei din liga a II-a (meciuri simple). Învingătoarele își păstrau locul sau promovau în prima ligă, după caz. Asta a fost la sfîrșitul sezonului 1892—93, adică după prima ediție a campionatului ligii secunde. În 1895 sistemul a fost revizuit și pentru sezonul 1895—96 s-a stabilit ca numai ultimele două și primele două clasate să participe la baraj, pentru ca din sezonul 1898—99 să se ajungă la* sistemul promovării și retrogradării automate, *fără baraj, sistem care este aplicat și astăzi, după 70 de ani, nu numai în Anglia, ci și în alte țări, bineînțeles cu mici diferențe. În unele țări — puține la număr — mai există baraj, în altele nu, adică promovarea-retrogradarea se face automat.*

Senzaționala propunere a lui Chapman

Discuțiile în jurul sistemului nu au încetat însă. Nici înainte, nici acum. Chiar sistemul britanic a fost ținta unor critici și unul din marii lui vrăjmași a fost faimosul Herbert Chapman, *la început antrenor al clubului* Huddersfield, *apoi din 1930 al clubului* Arsenal, *pe care l-a dus pe culmile gloriei, făcînd dintr-o echipă mediocră, prima din Anglia cunoscută în toată lumea.* Cu Chapman, Arsenal *a cunoscut o lungă perioadă de mari succese : cîștigătoarea Cupei Angliei în 1932 și finalistă în 1933, campioană în 1931, a doua clasată în 1932 și de trei ori consecutiv din nou campioană în 1933—35, între 5 și 7 jucători dați reprezentativei Angliei.* Chapman *a fost primul care a deschis focul marilor achiziții de jucători la sume fabuloase, dar a și făcut ca meciurile echipei sale să fie urmărite la „Highbury" de asistențe cifrate între 50—60.000 de spectatori. A fost cel care a făcut din fotbal-amuzament un fotbal-mare spectacol și l-a revoluționat prin sistemul de joc intrat în istoria evoluției sale sub numele de „sistemul Chapman", numele lui fiind rostit și astăzi cu admirație.*

Cum, la un moment dat, campionatul englez începuse să scadă în interes și pentru a-l reanima, Chapman *a făcut o propunere care a produs senzație în lumea atît de conservatoare a fotbalului britanic: să retrogradeze dintr-o ligă în alta nici mai mult nici mai puțin de 50% din echipe, iar în locul lor să promoveze tot atîtea ! Cum era și de așteptat, propunerea n-a fost luată în considerare. Era prea revoluționară...*

Englezii vor, totuși, schimbări

Dar, iată că după 35 de ani de la moartea sa, ideea (nu și proporția) a fost reluată, în scopul de a da mai mult interes campionatului. Secretarul ligii cluburilor profesioniste, Alan Hardaker, *a propus ca numărul echipelor care să retrogradeze automat să fie de patru, Propunerea s-a bucurat de adeziunea majorității membrilor comitetului direct al ligii, dar n-a întrunit 75% din voturile cluburilor pentru a putea fi adoptată. Cluburile nu vor să riște să ajungă pe ultimele patru locuri, lucru foarte posibil într-un campionat de duritatea celui englez.*

Dar nu numai în Anglia se discută modificarea sistemului de promovare-retrogradare, ci și în alte țări. În Franța, de pildă, pentru a revitaliza fotbalul profesionist, s-a propus ca în loc de două echipe (sistem aproape universal) să promoveze opt și să retrogradeze opt, la sfîrșitul campionatului. Nici această propunere n-a întrunit sufragiile necesare aprobării ei.

De altfel, greu se va ajunge la o soluție care să mulțumească pe toată lumea. Pentru moment sistemul cu două echipe pare cel mai bun. Ce va fi, vom vedea. (p.g.).

DE ICI, DE COLO

TIMBRELE C.M. 1970 ÎN CURÎND ÎN VÎNZARE

O comisie a poștei mexicane, împreună cu reprezentanți ai comisiei de organizare a Campionatului Mondial 1970, au ales, din 3 500 de oferte, cele 45 de machete ale timbrelor care vor fi tipărite în Mexic, cu prilejul marii întreceri din anul viitor.

Tipărirea primelor serii va începe peste două săptămîni și vor fi intitulate **„Cupa Jules Rimet 70".** Desenele înfățișează momente din diferitele ediții ale competiției supreme. Următoarele serii sînt dedicate celor mai cunoscute reprezentative și jucători din istoria fotbalului mondial, iar ultima, care va fi pusă în circulație în martie anul viitor, va fi dedicată echipelor ajunse în turneul final al ediției 1970.

„SUPERCUPA INTERCONTINENTALĂ" ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

O nouă competiție internațională s-a adăugat din toamnă celor existente. Este vorba, după cum s-a anunțat la timp, de **„Supercupa intercontinentală",** rezervată echipelor care au cîștigat cel puțin o dată **„Cupa intercontinentală".** La această primă ediție iau parte cinci echipe împărțite în două grupe semifinale : sud-americană și europeană. Din prima subgrupă fac parte **Racing Buenos Aires, Penarol Montevideo** și **F. C. Santos** care joacă între ele după sistemul tur-retur. Primele meciuri (turul) s-au și disputat, **F. C. Santos** aflîndu-se în frunte cu patru puncte, urmat de **Penarol** cu două și **Racing Buenos Aires** cu zero puncte. Returul se va desfășura chiar în cursul acestei luni, după următorul program : **10 aprilie : Racing — Penarol ; 16 aprilie : Racing — Santos** și **19 aprilie : Penarol — F. C. Santos,** primele echipe fiind gazde.

Din cealaltă grupă semifinală, cea europeană, fac parte **Internazionale** și **Real Madrid** care au acceptat să se întîlnească între ele într-un dublu meci — la **Milan** și la **Madrid** — în cursul lunii mai.

Cîștigătorii celor două grupe semifinale **vor** disputa finala **„Supercupei intercontinentale",** care ar urma să desemneze neoficial pe cea mai bună echipă din lume, într-un dublu meci, astfel : la 24 mai la Milano sau Madrid (după cum va fi cazul) și o săptămînă mai tîrziu, returul, în **America de Sud.**

ECOURI LIBANEZE

● Ziarul **„L'Orient"** care apare la Beyrut ne aduce cîteva știri care interesează desigur pe cititorii revistei noastre. **În primul rînd, reținem știrea că IONICĂ BOGDAN, antrenorul lui Racing Club Beyrut** (a doua clasată în campionatul țării), a **fost numit în unanimitate de către membrii biroului federației libaneze ANTRENOR AL ECHIPEI REPREZENTATIVE.** Ziarul comentează favorabil această numire și scrie printre altele : „Este pentru prima oară cînd un antrenor străin e angajat la conducerea echipei naționale după 3 ani de stagiu în Liban, și nu cum se făcea pînă acum, cînd erau chemați oameni direct din țara lor, fără a se cunoaște adevărata lor valoare tehnică. **Echipa națională libaneză se va deplasa, începînd din data de 19 mai, în România și U.R.S.S., unde va susține o serie de meciuri".**

● Același ziar libanez reproduce în numărul său din 29 martie, în pagina sportivă, articolul publicat în revista noastră nr. 145 de către antrenorul **Marin Bărbulescu** de la Rapid, asupra turneului giuleștenilor în Liban. În comentariul său, redacția lui **„L'Orient"** subliniază rîndurile din articolul lui M. Bărbulescu în care acesta se referă la simpatia cu care fotbaliștii români au fost primiți în această țară.

FERRUCCIO VALCAREGGI, DESPRE REPREZENTATIVA BULGARIEI

Meciul disputat recent la **Sofia** între reprezentativa acestui oraș și cea a **Berlinului** democrat (titulaturi sub care, de fapt, se aflau reprezentativele **Bulgariei** și **R.D.G.**) a fost vizionat printre alții și de directorul tehnic al echipei **Italiei,** care, după cum se știe, face parte din aceeași grupă a preliminariilor C.M. cu echipa **R.D.G.**

Puternic impresionat de evoluția gazdelor, **Valcareggi** a declarat : **„Bulgaria este în momentul actual una dintre cele mai puternice reprezentative din lume. A făcut progrese senzaționale. Ea a asimilat ceea ce-i mai bun din fotbalul englez — capacitatea de a avansa și a se retrage în rînduri compacte — și din cel italian — abilitatea de a acționa pe contraatac. În plus, dispune de unele individualități excepționale. Așa, bunăoară, Boney îi este net superior celebrului Beckenbauer".**

Valcareggi supraveghează antrenamentul unui jucător de bază al echipei Italiei, Prati